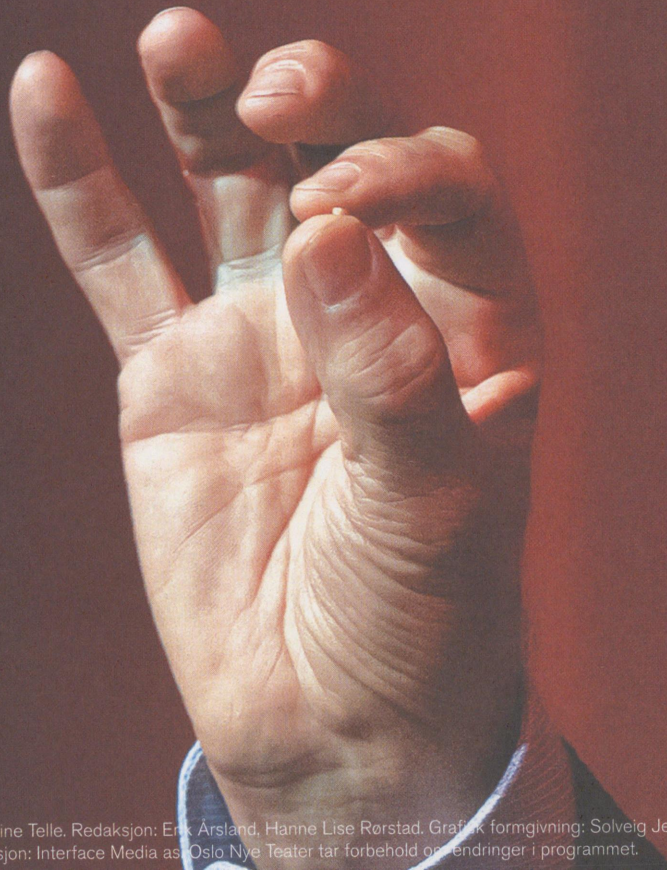

SPIN DOCTOR

Publikumstjenesten

Spin Doctor

22g048457

Pris kr. 50,-

Teatersjef og ansvarlig utgiver: Catrine Tølle. Redaksjon: Erik Arsland, Hanne Lise Rørstad. Grafisk formgivning: Solveig Jevanord.
Foto: Dag Jenssen. Grafisk produksjon: Interface Media as. Oslo Nye Teater tar forbehold om endringer i programmet.

KJÆRE PUBLIKUM

- På Stortinget, Celia, der er det godt å sitte, sier stortingsmann Celius til sin nyinnvalgte kone i Nils Kjærs skuespill *Det lykkelige valg*. Noe må det være i det, for folk er tilsynelatende i stand til å gjøre nesten hva som helst for å beholde taburettene.

Ofte er små epistler som dette fulle av teatersjefers desperate forsøk på å forklare at forestillingen fremdeles er aktuell og relevant i vår tid. Det slipper jeg denne gangen. I skrivende stund er nyhetene fulle av politikere som gjør politiske kollbøtter. De vrir seg som kålormer for å unngå at opinionen mot den planlagte mastemyra i Hardanger fører dem til den politiske slaktebenken. Siv Jensen fossror inn fra sommerøya for å fylleriste dem, og pressen frårser i de store splittelsene innad i regjeringen. Man kan få inntrykk av at regjeringen er heldig hvis den overlever neste statsråd.

Nå er gode spinndoktorer dyre å finne. Noen må henges ut som syndebukk for at ingen luktet seg fram til at det å foreta store inngrep i Hardanger var en stor sak.

Den som er glad i teater, for ikke å si samtidsteater, har på tross av den sørgelige bakgrunnen mye å more seg over. Vi har satt

to danske kvinner til å realisere dette stykket: Vibeke Wrede og Marianne Nilsson. Nordisk samarbeid og utveksling er noe vi burde ha mer av i teaterverdenen – det ville berike oss alle. Dessuten gikk jeg fire år i klasse med Vibeke på teaterskole i København, og kan med hånden på hjertet si at jeg aldri før eller siden har kjent noen med en så morsom replikk. Siden den gang har hun hatt en blomstrende og frodig karriere, med utallige suksessrike oppsetninger. Uavhengig av at hun i en vanskelig ungdomstid bidro betraktelig til sinnets sårt tiltrengte munterhet, har det vært en stor glede å ha både Vibeke og Marianne her på huset.

Så velkommen i teatret. Velkommen i Centralteatret. Denne lille perlen av et teater i Akersgata, Oslos gamle avisgate. Nå er det bare VG og NTB som holder skansen, men det kjennes riktig å bruke teatret til aktuell satire og komedie. Og det har vi tenkt å fortsette med.

A handwritten signature in black ink that reads "Catrine Telle". The script is cursive and elegant.

Catrine Telle
teatersjef

SAMFUNNETS VAKTHUNDER?

Vibeke Wrede er en erfaren, dansk teaterregissør som arbeider på de fleste danske teatre med variert stoff. Satiren er heller ikke ukjent for henne, selv om vi i dag ofte forbinder den med andre medier som radio; TV og stand up, ikke helaftens forestillinger på teater.

Hva bygger satiren i *Spin Doctor* på?

- I dette stykket ser vi maktapparatet knyttet til samfunnets fremste politiske posisjon, statsministeren. Det skildres på en slik måte at det er aktuelt for de fleste demokratiske, europeiske land, mens det ville vært uaktuelt i et system med en diktatorisk styreform. Det interessante er at stykket avdekker at diktaturets mekanismer også ligger i det demokratiske systemets virkemåte. Det handler om makt og medier. Mediene er den fjerde statsmakt, og har tydeligere og tydeligere blitt en stor maktfaktor. Watergate viste verden at journalister faktisk kan gå inn og forandre verden. Det ble et vannskille i den moderne mediehistorien, hvor journalistikken aktivt felte en regjering og USAs president. Det var jo fantastisk, og da tror jeg mange forsto at journalistikken kunne og burde fungere

som demokratiets vakthund.

Hva er satire?

- Politisk satire diskuterer samfunnets galskap og undertrykkelse av personer i motsetning til det psykologiske drama. Den viser oss det groteske i hvordan en samfunnsorden styrer menneskers liv og beslutninger. Politikerforakten bygger i veldig stor grad på at politikeren lover noe, men så forsvinner det ofte i ingenting. Det er veldig sjelden noen står frem og sier at jeg lovet dette, men det kan likevel ikke la seg gjøre. Jeg vil gjerne, men jeg kan ikke. Tenk så fantastisk om man hadde hørt politikere si slikt. Politikerne lover og lover, men så blir det ikke til noe. Det renner liksom bare ut i sanden.

Politisk satire er når alt dette blir fremstilt. Det lille mennesket mot makten er hyppig skildret i både litteratur, tea-

ter og film. I *Spin Doctor* er det det lille mennesket som sitter i salen, det er oss i nåtiden. Vi ser en rekke personligheter som er så innkapslet i sin egen selvforståelse, som er så opptatt av seg selv og sin egen agenda at de holder fast i det langt utover hva vi umiddelbart kan forestille oss. Personenes agenda og det som utvikler seg på grunn av disse menneskenes ambisjoner blir tydeliggjort for oss. Uforutsette, groteske situasjoner oppstår, og satiren ligger i personenes taklinger av disse situasjonene. Personene og situasjonene blir skjøvet lenger og lenger utover kanten. Satiren er alltid en tragedie, den er bare skrevet ti minutter etter at tragedien er overvunnet – og med humorens distanse. Den kikker tilbake på noe forferdelig med et visst overskudd, og gir et insitamement til handling. Hvis du synes dette er tilstrekkelig

tåpelig, så gjør noe! Endring er mulig. *Det* ligger i satiren.

Fungerer det slik? Er journalistene vikelig demokratiets vakthunder?

- Journalisten har en utdanning som knytter seg til et fag hvor vakthundfunksjonen vektlegges. Politikerene kan vi egentlig ikke regne med. Det er i journalisten vår frihet ligger. Det problematiske oppstår når journalisten blir spinndoktor for politikerne. Hvis journalisten ønsker å arbeide for makten går det galt. Makt er attraktivt. Makt er sexy. Makt er karisma. Da må vi ta fatt i journalisten og oss selv, og adressere hva som foregår.

Tror du at politikk og media kan ha for tette bånd i et lite samfunn som det norske?

- Hvis du som journalist går for hardt på en politiker, kan du risikere at du blir frosset ut. Du får ikke kontakter, du får ikke nyhetene. Systemet rundt politikerne kan lukke kommunikasjonen. Du blir straffet, det blir en slags sensur. En journalist må fjerne seg fra avhengigheten til politikerne

for å kunne utføre vakthundfunksjonen tilfredsstillende. I dag er det jo slik at journalister kan arbeide på begge sider av fronten. Kommunikasjonsrådgivere i departementer og politiske partier har ofte en journalistisk bakgrunn. Disse har stor innflytelse på hvilke saker som frontes offentlig. Ser man litt tilbake i tid får man inntrykk av at det i større grad var politikerne engasjement og hjerteblod som var grunnlaget for taler og det de sto for. Det er annerledes nå. Situasjonen i dag, hvor politikerne forfølger opinionen og går der folket er, blir mer og mer tydelig. I dag er det nesten utenkelig med en Martin Luther King som klart uttaler «I have a dream.» Man får følelsen av at dagens politikere ikke følger egen overbevisning, men lar seg presse den ene og andre vei. Det eksisterer egentlig ikke en reell opposisjon. Det er jo interessant at et stykke som *Spin Doctor* ikke er influert av hvilken regjering man har i perioden. Det er ingen forskjell, det kunne vært under enhver regjering i et demokratisk styresett. Man ser jo også at politikere stort sett blir felt på

personsaker, hvor man i stedet for å kritisere deres politikk kritiserer private forhold. Og her spiller media en stor rolle.

Selv om vi vet dette og det skrives og snakkes mye om det, er det likevel et sjokk. For meg er denne teksten et sjokk. Jeg hadde ikke trodd at det er så deprivert. Stykket etterlater ingen tvil om at slik er det.

Hva kan gjøres for å sikre journalistens vakthundfunksjon?

- Det lovgivende, det utøvende og det dømmende systemet, altså politikk, politi og domstoler, er underlagt systemer for kontroll som i hvert fall til en viss grad fungerer. For den fjerde statsmakt, mediene, har vi ingen slik kontroll. Det er ingen systemer som skal hindre for sterk integrasjon mellom for eksempel politikk og medier, og dette må vi ta på alvor.

Nyheter er i økende grad blitt en handelsvare, og samspillet medier og politikk preges av dette. Det er rett og slett av vital, demokratisk betydning at både politikere og medier ser dette, og er seg sitt ansvar bevisst.

Tekst: Erik Årsland

MED ANDRES ORD

- politisk taleskrivning

I våre dager skriver ikke politikere, sentralbanksjefer og konger selv de taler de holder. Det er en praksis med både fordeler og ulemper.

7. desember holdt forskningsprosjektet Virksomme ord og Retorikkprogrammet ved Universitetet i Bergen en stor konferanse om politisk taleskrivning. Mer enn 100 tilhørere var til stede. Det er åpenbart stor interesse for verdien og konsekvensene av den økende praksis med å la andre utforme ordene dine.

«Kongen trenger hjelp», skrev statsviter Carl-Erik Grimstad i VG 5. januar 2007. Han syntes at Kongens nyttårstale var den språklig dårligste på mange år; fylt med tomt ordgyteri, klisjeer, meningsløse setninger og maniert patos. Slottet manglet en god taleskriver, mente Grimstad. Hjelp til å skrive taler har Kongen hatt i mange år. Og han er ikke den eneste. Den norske regjeringen har mer enn 120 rådgivere, og mange av disse bidrar til å skrive taler.

Mest utbredt er taleskrivning i USA. Barack

Obama er antagelig verdens beste politiske taler. Likevel hjelper den bare 28 år gamle Jon Favreau ham med å uttrykke sine tanker så overbevisende som mulig. I offentligheten betraktes Favreau nærmest som et idol – gutten som på café formulerer ordene som påvirker en hel verden.

Slik åpenhet om taleskrivning har det ikke alltid vært. I februar 1933 sitter Franklin Delano Roosevelt ved peisen og skriver setningene som skal bli det første han sier som president. Tiltredelsestalen kommer til å inneholde noen av de mest kjente ord i USA: «the only thing we have to fear is fear itself».

Politikere holder helst for seg selv at de ikke formulerer sine egne ord

Linje etter linje nedfelles og først klokken halv to om natten setter Roosevelt sitt siste punktum. I dag ligger det håndskrevne

manuskriptet i Roosevelt-museet. Her kan man se mannens egne rettelser og overstrekninger. Det finnes til og med et dokument med presidentens underskrift som verifiserer at dette virkelig er originalmanuskriptet til talen som ble holdt på Capitol.

Det er bare et problem: Roosevelt skrev ikke talen selv. Han fant ikke på ordene om at «det eneste vi har å frykte er frykten selv». Talen ble opprinnelig utformet av taleskriver Raymond Morley; sitatet kom fra vennen og rådgiveren Louis Howe. Den kommende presidenten leste utkastet omhyggelig og skrev så nøyaktig de samme ordene med sin egen håndskrift, slik at ingen skulle få vite at han hadde brukt en taleskriver.

Hva skal vi synes om dette? Hvis ikke Roosevelt først tenkte ordene selv, er de da hans ord? Hans tanker? Hans politikk? Slike spørsmål gjelder ikke bare amerikan-

ske presidenter. Fra Hellas på Sokrates' tid og til Norge i vår tid har talere fått skriveføre mennesker til å forme tanker og ord på sine vegne.

Når statsminister Stoltenberg holder nytt-årstalen, når partileder Erna Solberg taler på Torgallmenningen, når hotelleier Petter Stordalen oppmuntrer sine ansatte eller holder 1. mai-tale for Oslo Arbeiderparti, da gjelder det samme som når sentralbank-sjefen eller Kongen holder tale: De har ikke formet ordene helt alene.

Det er ikke noe de skryter av. Politikere holder helst for seg selv at de ikke formulerer sine egne ord. Og de som skriver talene, tier høflig om hva de gjør. I det politiske systemet blir man heller ikke ansatt som taleskriver, man er sekretær eller rådgiver, noen ganger informasjonsmedarbeider eller presesekretær.

Men hvorfor har vi egentlig taleskrivere?

Det beste ville vel være at politikere skrev sine taler selv? For det første gir mange politikere langt flere taler enn de rekker å skrive. For noen, særlig statsråder, er det ikke uvanlig å holde opp mot 15 taler i løpet av en måned.

Talene mangler fasthet og klarhet

Dessuten må man sikre seg at politikeren ikke sier noe som er ukorrekt, inkompetent eller som kan få uheldige juridiske konsekvenser. Ekspertene kan sikre faglig presisjon og holde politikeren innenfor departementets rammer. Høyres Inge Lønning har visst engang brukt Kristelig Folkepartis Jon Lilletun som eksempel på viktigheten av at taleren holder seg til et forberedt manuskript. Lilletun var en hyggelig og gamild person, rask til å love støtte til de svakeste, skal Lønning ha forklart, så når denne gode mannen «løftet blikket fra manuskriptet kostet det fort 50 millioner».

Endelig brukes taleskrivere for å få frem manuskripter som er velformulerte, levende og overbevisende. Som regel legges det, dessverre, minst vekt på dette – spesielt i departementene. Her foregår det gjerne på denne måten: Fra politisk hold kommer en bestilling som sier hvem som skal tale, og hvor. Det følger et notat om hva som bør være med i talen og hva som skal fremheves. Saksbehandleren skriver et utkast som normalt går til flere personer med ulik kompetanse, før det endelig går via ledelsen til politikeren, som legger siste hånd på verket.

Avhengig av hva statsråden ønsker seg, kan utkastet være alt fra en rekke med stikkord, til noen sider med bakgrunnsmateriale eller en ferdig utformet tale. Da Arbeiderpartiets Dag Terje Andersen var nærings- og handelsminister, brukte hans taleskrivere mye tid på å utforme bilder til PowerPoint – med alt fra isbjørner og økonomen Milton

Friedman til verdenskart og malerier fra romantikken. Og selvfølgelig: masser av punktlister. Ministeren brukte så bildene på veggen som sitt manuskript.

Risikoen øker jo flere som er involvert

Partipolitikerer har ikke det samme apparat av rådgivere rundt seg. Her er det vanlig at man enten skriver talen selv eller i samarbeid med sin personlige rådgiver. Jo viktigere saken og anledningen er, desto mer involvert er politikerer. For korte innlegg i Stortinget er det ikke helt ualminnelig at representanten ser ordene for første gang når han eller hun går på talerstolen.

Talen det brukes mest tid på er antakelig partileders landsmøtetale. Tidligere var det vanlig at partileders skrev alt selv. Nå forfattes landsmøtetalen i et samarbeid

mellom talers og en eller flere rådgivere. Ofte utvikles tema, innhold og vinkling i en samtale, deretter skriver politikerer selv eller rådgiverne et utkast, som så mottar en rekke tilbakemeldinger og går gjennom revisjoner, før talen til sist blir finpusset og forberedt av partileders. I store partier hender det at opp til 10-15 personer har hatt fingrene i manuskriptet underveis.

Det er altså fordeler med å benytte taleskrivere, men det er også ulemper. Prosessen har en tendens til å utvanne tone, stemme og budskap. Talers mangler fasthet og klarhet, og talers karakter blir uklar og utroverdig. Den som skriver for andre er ofte mer forsiktig og diskret. Og det er vanskelig å treffe et annet menneskes språkstil presist. Risikoen øker jo flere som er involvert, for da fødes talen ikke lengre av et

menneske med karakter, men av en ansiktsløs komité. Ronald Reagens taleskriver Peggy Noonan har sammenliknet det med å presse friske og fargerike grønnsaker gjennom en gammeldags kjøttkvern, karakteren forsvinner og du ender med en grå, utflytende og teksturløs, seig masse.

En alvorlig risiko ved å adskille skriver og taler, er at man derved skiller taler og tanke, person og politikk. Warren G. Harding, som var USAs 29 president, sa engang følgende etter at han hadde lest opp en passasje fra en tale han holdt: «Jeg har aldri sett dette før. Jeg har ikke skrevet denne talen og jeg tror ikke på det jeg nettopp har lest». Slik kommer vi ikke til å høre vår statsminister si. Men det betyr ikke at han har skrevet talen selv.

STATSRÅDENS TALESKRIVERE

«Hvem er dere? Hvordan jobber dere? Kan du lette litt på sløret?»

Slik lød oppdraget fra teatret som jeg, på bakgrunn av noen års erfaring som departemental taleskriver, skal prøve å gi et lite innblikk i.

Som alle gode farser har også *Spin Doctor* gjenkjennelige elementer. De fleste taleskrivere har opplevd hastige endringer i siste liten som følge av uforutsette hendelser, jaktet på en rød tråd å spinne presentasjonen rundt, eller søkt etter en illustrerende eller morsom historie å knytte an til.

Taleskriving er verken noen eksakt vitenskap eller et fastspikret håndverk. Det er forskjellige variabler å ta hensyn til: I hvilken anledning skal talen holdes? Hva skal formidles? I hvilken hensikt? Til hvilken forsamling er den rettet? Hvor holdes talen? I sum dreier det seg om «å finne stemmen» til statsråden i sitt eget hode. Du skal skrive slik du tror hun vil ønske å uttrykke seg. Jo bedre man kjenner talerens bakgrunn og personlighet, jo bedre er forutsettningene for at en treffer i stil og ordvalg, form og innhold.

Det er spennende med statsrådskifter og nye politikere. Med nye statsråder kommer nye yndlingsord og -vendinger. Det gjelder å gjøre seg kjent med personligheten, hvordan hun uttrykker seg, hvilken språkform som faller naturlig. Er stilen folkelig og liketil, eller foretrekkes en mer akademisk og resonnerende framstilling? Hva slags type humor har vedkommende? Det kan ta litt tid å treffe «tonen» til en ny taler. Er politikeren kjent fra TV er oppgaven gjerne lettere.

Skillet i rollefordeling mellom den politiske staben og ansatte i departementene gjelder også taleskriving. Statsråder og statssekretærer kommer og går. Departementsansatte taleskrivere består. Sistnevnte styrer i regelen utenom partipolitikk. Vi søker å holde en nøytral politisk tone, samtidig som taleutkastene skal være interessante

og inspirerende. Fokus rettes mot sak og innhold, alt mens vi tenker på hvilke retoriske grep som kan fungere i forhold til budskap og talerens stil og uttrykksform. Om det i tillegg er ønskelig med en politisk «snert» eller fargelegging, tilføyes dette fra politikernes hånd. Ofte går utkastene fram og tilbake for videre bearbeiding før taleren er tilfreds. Slik settes statsrådets stempel og personlige preg på det endelige manus.

Hvem som blir statsrådets taleskrivere kan nok til dels tilskrives tilfeldigheter. Forskjeller i bakgrunn reflekterer ulike faginteresser. Fellesnevneren er sans for det skriftlige språk og fortellingens finesser. Talemanuser er generelt friere i formen enn andre tekster som produseres i et departement. Formuleringene må fungere godt muntlig og passe talerens stil, språk og uttrykk.

Noen ganger opptrer statsråden i sammenhenger hvor den partipolitiske dimensjonen er av underordnet betydning. Det kan dreie seg om jubileer, markeringer, åpningsseremonier, prisutdelinger, begravelser, saksforedrag og annet.

Taleskriverens oppdrag er å lage et manus som taleren kan gjøre til sitt eget, som kan presenteres med veltalenhet og overbevisning.

I taleskriverens verktøykasse finnes til dette formål en rekke virkemidler: sitater og spissformuleringer, vitser og anekdoter, metaforer og ordkombinasjoner, rim og rytme.

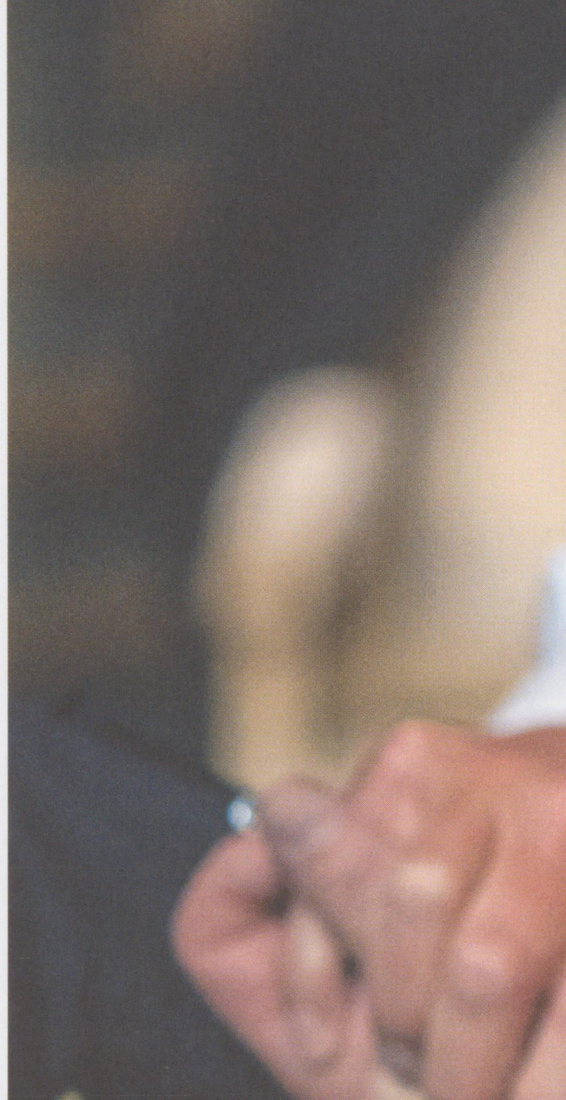
Noen politikere liker å krydre talen, gjerne innledningsvis, med en god historie, en vittig kommentar, visdomsord eller liknende. Andre liker å smykke talen med sitater fra litteratur, vitenskap, osv. Mange setter pris på å forankre argumentasjonen i statistikker

og tall. Utfordringen er å finne det som fungerer best, gitt den spesielle anledningen. De retoriske «kneper» som de gamle grekere utviklet for over to tusen år siden gir en gyllen rettesnor.

Taleskriveren har lykket i sitt arbeid når innhold, ord og vendinger faller i statsrådets smak. Når teksten fungerer i den setting den inngår i, har du som taleskriver truffet «spikeren på hodet». Det er likevel talerens personlige utstråling, engasjement, og kontakt med sitt publikum som til sjuende og sist avgjør om et manus ender som en god og troverdig tale. Som tilhørerne finner overbevisende og ekte. Som høster oppmerksomhet og applaus.

Spin Doctor lykkes med det som er enhver talers fremste utfordring: å fange publikums interesse og holde på tilhørers oppmerksomhet til siste slutt. Manus betyr mye, men formidlingen mest. I sum er det helheten som teller.

Tekst: Sunneva Sætevik

SPIN DOCTOR

av Alistair Beaton

Oversatt av Knut Nærum

Even ANDERS HATLO

Lisa BIRGITTE VICTORIA SVENDSEN

Pål GEIR S. KVARME

Astri TRINE WENBERG SVENSEN

Georg MORTEN RØHRT

Sindre JAN MARTIN JOHNSEN

FG/ Statsminister NILS VOGT

Regi VIBEKE WREDE

Scenografi og kostymer MARIANNE NILSSON

Lysdesign ROLF CHRISTIAN EGSETH

Masker INGFRID VASSET

Inspisient VILDE Ø. BENTSEN

Sufflør BIRGITTA BJØRNSTAD

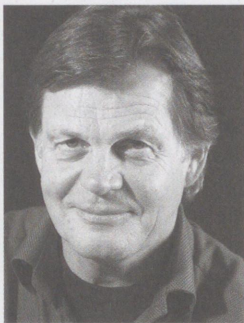

FEELGOOD
by ALISTAIR BEATON

FEELGOOD © Alistair Beaton 2001
The first performance of FEELGOOD was given at the Hampstead Theatre, London 2001
and transferred to the Garrick Theatre, London.
It was produced in association with Nica Burns, Max Weitzenhoffer & Lee Dean.

Forlag: NORDISKA ApS - København

Norgespremiere Oslo Nye Centralteatret 2. september 2010

Anders Hatlo, *Even*

Utdannet ved Statens Teaterhøgskole. Debuterte på Oslo Nye i 1970. Var ansatt ved Nationaltheatret og Den Nationale Scene. Har de senere år spilt større roller i bl.a. *Høstsonaten* (Viktor), *Edvard Munch-Alfa* og *Omega* (Dr. Daniel Jacobson), *Arsenikk og gamle kniplinger* (Martha). Film og TV: bl.a. *Olsenbanden jr.* (Hermansen), *Hotel Cæsar*, *Helmer & Sigurdson*. Regioppgaver: *Wildenvey- dager derpå*, *Bak vollane*, *Hotel Cæsar*. Priser: Teaterkritikerprisen for Konferansieren i *Cabaret*, Teaterlederforeningens ærespris for *Mysteriet Myrna Vep* (duoen Hatlo/Joner).

Birgitte Victoria Svendsen, *Lisa*

Utdannet ved Statens Teaterhøgskole. Arbeidet ved Rogaland Teater (bl.a. Julie i *Romeo og Julie*), Nationaltheatret (Lady Chiltern i *Den perfekte ektemann*) og Riksteatret. Ansatt ved Oslo Nye siden 1990: bl.a. *Kalenderpikene*, *Peer Gynt - en vandreforestilling* (Åse), *En handelsreisendes død* (Linda), tittelrollen i *Yerma*, *En midtsommernattsdrøm* (Puck), *Hvem er Earnest?* (Gwendolen). Film og TV: *En god nummer to*, *Upperdag*, *Lønsj*, *Nina* i *Måken* mfl. Fikk Hedda-prisen for Beste kvinnelige hovedrolle (som Mary Tyrone i *Lang dags ferd mot natt*, Teatret Vårt).

Geir S. Kvarme, *Pål*

Utdannet ved Statens Teaterhøgskole. Fikk Bjørnstjerne Bjørnson-prisen for debutrollen Ellard Simms i *Utlendingen* (Torshovteatret, 1989). Ansatt ved Oslo Nye Teater siden 1997: bl.a. *Spring Awakening*, *Peer Gynt - en vandreforestilling* (Dovreklubben/Knappetøperen), *Les Misérables*, *Nøtteknekkeren*, *En handelsreisendes død* (Charley), *Enigmavariasjoner*, *Vest for Eden*, *Juleoratoriet*, *Nærmere, 17. mai!*. Gjestet Det Norske Teatret (Baloo i *Jungelboka*), Den Nationale Scene (Jerry/Daphne i *Sugar*), Nationaltheatret (*Røde hunder*). TV: bl.a. *Hotel Cæsar*, Nr. 13, *Fredrikssons Fabrikk*.

Trine Wenberg Svensen, *Astri*

Utdannet ved Statens Teaterhøgskole. Ansatt ved Oslo Nye siden 1990. Medvirket i bl.a. *Les Misérables* (Fantine), *Elektra*, *Breaking the Waves* (Dodo), *Amadeus* (Constanze Mozart), *Tater!* (Lisa), monologen *Shirley*, *Kvinneskolen* (Agnes), *En midtsommernattsdrøm* (Hermia) mfl. Gjestet Agder Teater som Golde i *Spellemann på taket* og Maja Rubek i *Når vi døde våkner*, og Trøndelag Teater som Fantine i *Les Misérables* og Mimi i *Rent*. Medvirket i film, TV, show (bl.a. ABBA *Thank You For the Music*) m.m. Hatt diverse konsertoppdrag.

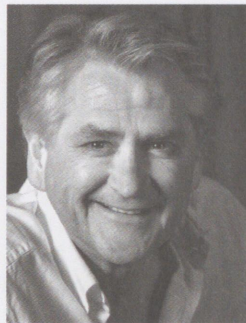
Morten Røhr, Georg

Utdannet ved Statens Teaterhøgskole. Vært tilknyttet Den Nationale Scene, Nationaltheatret, Rogaland Teater. Ansatt ved Oslo Nye siden 1992. Medvirket i repertoar som spenner fra Shakespeare og Dostojevskij til Oscar Wilde, musikaler, one-man-show og ny norsk dramatik. Diverse frilansoppdrag i teater, film og TV (bl.a. Thenardier i *Les Misérables*, *Herregårdsspillet*, *Peer Gynt*, *Hotel Cæsar*). Studert og spilt Shakespeare ved The Globe. Siste år medvirket i suksesser som *Kalenderpikene*, *Evert Taube* og Wergeland-forestillingen *Støv*.

Jan Martin Johnsen, Sindre

Utdannet ved Statens Teaterhøgskole. Vært tilknyttet Den Nationale Scene, Trøndelag Teater og Teatret Vårt (bl.a. Kjell Bjarne i *Elling i nærkontakt*). Medvirket i bl.a. *Idioten* (tittelrollen), *Baal*, *Gjøkeredet*, *En midsommernattsdrøm*, *Putemannen*, *Alice i Eventyrland* og *Henrik Ibsens samlede verker på 68 minutter*. Oslo Nye-produksjoner inkluderer *Peer Gynt - en vandreforestilling* (Peer), *Edvard Munch-Alfa og Omega*, *Et dukkehjem* (Advokat Krogstad), *Vi menn* og *Arsenikk og gamle kniplinger*. Ble tildelt Aud Schønemann-prisen i 2009.

Nils Vogt, FG/ Statsminister

Utdannet ved Statens Teaterhøgskole. Debuterte på Teatret Vårt i 1972. Vært tilknyttet Den Nationale Scene, Rogaland Teater og Oslo Nye Teater (1986-91). Gjort musikaler, farser og revyer som bl.a. *Sugar* (Jerry/Daphne), *Panikk i kullissene*, *Rett i lomma* og *Penga eller livet* (Chateau Neuf). Hatt stor suksess i TV som Karl i komiseriene *Mot i brystet*, *Karl & Co* og *Karl III*, og som Lars i *Hos Martin*. Film: bl.a. *Frida - med hjertet i hånden*, *Sofies verden*, *Jonny Vang*. Regissert teater og TV (bl.a. *Hotel Cæsar*).

Vibeke Wrede, regi

Regiutdannet ved Statens Teaterskole i København. Studert teatervitenskap i USA og Danmark. En av de mest anvendte danske iscenesettere, med et bredt repertoar innenfor klassisk- og moderne teater, store musikkoppsetninger og opera. Sto bak skandinavipremieren på *Spindocter* på Nørrebro Teater, som ble nominert til hele tre Reumert-priser i 2003. Har i en årrekke undervist ved Statens Teaterskole, hvor hun også har vært leder av instruktørutdanningen. I tillegg undervist ved Det Kgl. Danske Musikkonservatorium, Skuespillerforeningens Efteruddannelse mfl. Fast tilknyttet Scenekunstens Udviklingscenter som utdannelsesdesigner og underviser.

Rolf Christian Egseth, lysdesign

Tidligere tilknyttet Hedmark Teater og Black Box Teater. Arbeidet frilans med TV-produksjon (TV Norge, MTV/ Primetec (mobile television) mfl.) Lysdesignoppgaver ved Oslo Nye inkluderer bl.a. *Kalenderpikene*, *Peer Gynt - en vandreforestilling*, *Det minner meg om Oslo 2*, *Nøtteknekkeren* og *Breaking The Waves*. Har arbeidet med frigruppeproduksjoner m.m. i regi av Marius Von Der Fehr, Katrine Bølstad, Kenneth Dean mfl., og med Bentein Baardson på *De siste kloke på Terranova*.

Marianne Nilsson, scenografi og kostymer

Utdannet ved Statens Teaterskole i Danmark (scenografilinjen, 1988-92). Medvirket scenografisk på mer enn 80 teateroppsetninger, TV-produksjoner, spillefilm, utstillinger og events. Av oppsetninger kan nevnes *Gasolin*, *Boblerne i bækken*, *Martas Tema*, *I en Kælder* og *Snart kommer Tiden* (Aveny Teatret), *Hvem er bange for Virginia Woolf* (Østre Gasværk Teater), *En plads i mit Hjerte* (Teater Grob), *En skærsommernats drøm* og *Et Juleeventyr* (Folketeatret), og *Leah* på Bolsjojteatret i Moskva. Siste ni år samarbeidet med Copenhagen International Ballet. Underviser ved Statens Teaterskole.

Ingfrid Vasset, masker

Tok svennebrev som maskør- og parykkmaker i 2008 etter tre års læretid ved Nationaltheatret. Har også bakgrunn fra Makeup Designory i Los Angeles (2004), Norsk friserskole (2002) og Norsk friser-, hud- og stylistskele (2001-02). Ved Oslo Nye Teater har hun vært maskeansvarlig for *Peer Gynt - en vandreforestilling*, *Les Misérables*, *Måne for livets stebarn* og *Bitch Song Club*. Har også vært tilknyttet Det Norske Teatret og Den Norske Opera & Ballett. De siste to somrene har hun hatt maskeansvar for *Peer Gynt* på Gålå.

Teaterkjeller'n

Oslo Nye Centralteatret

Teaterkjeller'n har alle rettigheter. Kjøkkenet tilbyr en innholdsrik og velsmakende meny – enten du ønsker en rimelig matbit, en full treretter eller et lett bar-/ nattmåltid.

3-retters

TEATERMENY

Vi tilbyr en velsmakende tre-retters Teatermeny, som kan kjøpes sammen med billetter til forestillingen.

Pris kr. 345,-

KJELLERDANS

Fredager og lørdager fra kl. 20.00 inviterer vi til kjellerdans med levende musikk for voksne i Teaterkjeller'n. Småretter og åpen bar.

Vi sees - ned trappen fra Centralteatret!

Åpent fra kl. 16 tirs.- lør. Bordreservasjoner: tlf. 22 82 32 70. E-mail teaterkjellern@rbs.no. Besøk www.teaterkjellern.no for meny og aktuelt.

VENNER AV OSLO NYE TEATER

Venner av Oslo Nye Teater har som formål å stimulere for- og støtte virksomheten ved Oslo Nye Teater. Vi søker å bidra til å ivareta tradisjoner og ikke minst de arkitektoniske kvalitetene ved Oslo Nye Centralteatret, byens eldste teater i drift.

Et medlemskap i **Venner av Oslo Nye Teater** skal primært være en økonomisk støtte, men også et forum for nærmere kontakt med teatret, som på sin side ønsker å gi noe tilbake. Du vil få tilbud om billetter til reduserte priser på alle teatrets scener og et par ganger i året inviteres du til medlemsforestillinger. Da samles vi gjerne etterpå til et glass og du kan få anledning til å møte noen av teatrets skuespillere/regissører. Dette er alltid like spennende!

Teatret har i mange år velvillig stilt opp og redegjort for reper-toar og planer forøvrig, og dette er en kontakt som alle vi i venneforeningen har satt stor pris på!

Ta kontakt med venneforeningens leder v/Monna Strøm pr. e-post: monnas@online.no (evnt. tlf: 93001956)

Medlemskontingent: Kr. 400,- (student/honnør kr. 300,-)

Velkommen som medlem!

VENNER AV
OSLO NYE TEATER

URPREMIERE OSLO NYE HOVEDSCENEN 21. OKTOBER

TROLL BYEN

AV ARTHUR JOHANSEN
ETTER EN ROMAN AV
KARSTEN ALNÆS

50 % RABATT
BARN SKOLEELEVER STUDENTER

HOVEDSCENEN
CENTRALTEATRET
TRIKKESTALLEN

Rosenkrantzgt. 10
22 34 86 80, 815 33 133
www.oslonye.no

SPILLES T.O.M. 18. SEPTEMBER PÅ OSLO NYE HOVEDSCENEN

- KOKENDE OPPKOMME AV
IDEER, LIV OG TEMPO

Dagsavisen

- HELT KONGE

Adresseavisa

KURT KOKER HODET

EN FAMILIEFORESTILLING
AV ERLEND LOE.

I samarbeid med Cirka Teater

Nominert til Heddeprisen for Beste
barne- og ungdomsforestilling!

CIRKA
TEATER

Spilles fra 6. - 18. september

Den lille muldvarpen
som ville vite hvem som hadde
bæsjet på hodet hans

I samarbeid med

RIKSTEATRET

Spilles fra 23. september - 22. oktober

ALI BABA og de førti røverne

I samarbeid med

RIKSTEATRET

Spilles fra 8. november - 31. desember

JUL MED PRØYSEN og snekker Andersen

Torshovgt. 33
22 34 86 80, 815 33 133
www.oslonye.no

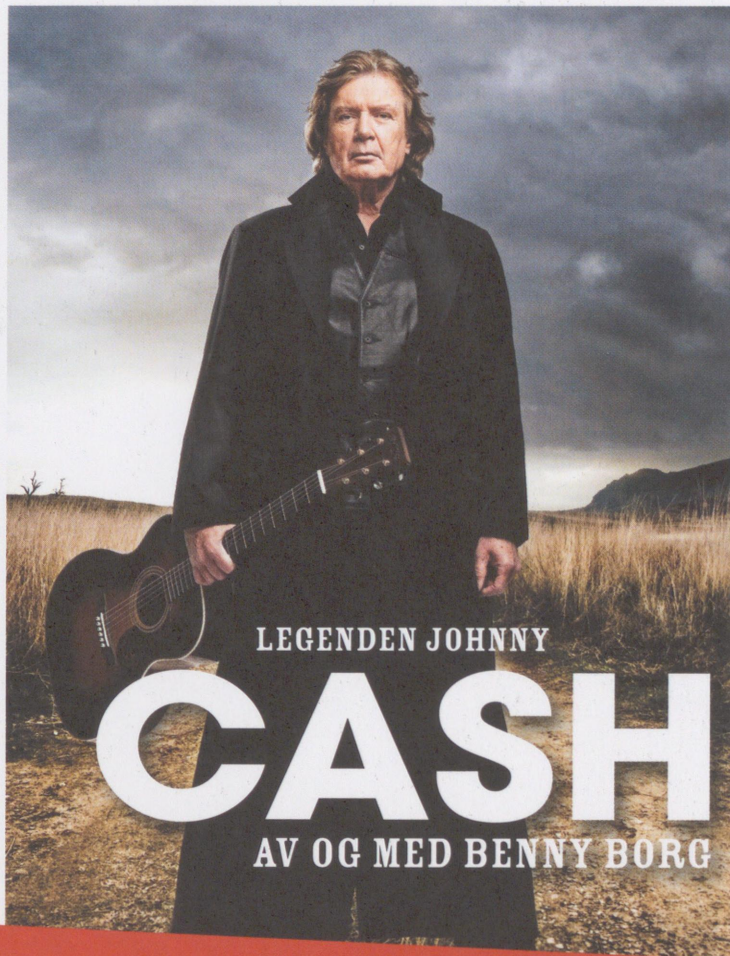
HOVEDSCENEN
CENTRALTEATRET
TRIKKESTALLEN

Spilles fra 15. september - 1. oktober i Teaterkjeller'n

DET BLÅSER PÅ TUPPENE

Spilles fra 25. november - 18. desember i Centralteatret

LEGENDEN JOHNNY

CASH

AV OG MED BENNY BORG

HOVEDSCENEN
CENTRALTEATRET
TRIKKESTALLEN

Akersgt. 38
22 34 86 80, 815 33 133
www.oslonye.no

Oslo kommune

HOVEDSCENEN
CENTRALTEATRET
TRIKKESTALLEN

www.oslonye.no

